

Sygn. akt: I 1 C 1037/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł w dniu 4 stycznia 2018 r. pozew przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 1.163,26 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany i F. (...) w dniu 28 października 2013 r. zawarli umowę pożyczki o numerze (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną. Nadto powód wskazał, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powód wskazał również, że w dniu 28 grudnia 2016 r. F. Bank p.l.c zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z pozwanym. Powód wyjaśnił, że na żadaną pozew kwotę 1.163,26 zł składa się należność główna w kwocie 600 zł, koszty udzielenia pożyczki w kwocie 480 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 83,26 zł.

/pozew – k. 4-5v/

W dniu 18 stycznia 2018 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty z dn. 18.01.2018 r./

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany M. S. zaprzeczył, by kiedykolwiek zawierał z powodem umowę stanowiącą podstawę żądania pozwu, nadto wskazał, iż już na etapie przedsądowego wezwania do zapłaty i działań windykacyjnych złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa polegającego na wykorzystaniu

jego danych osobowych do zawarcia przedmiotowej umowy. Pozwany zarzucił powodowi, iż ten nie przedłożył do akt sprawy umowy, z której wywodzi swe roszczenia.

/sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 23-24v/

Wobec treści art. 505¹ k.p.c. niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 5 czerwca 2017 r. M. S. złożył w Komisariacie Policji w G.- R. zawiadomienie o oszustwie w postaci zawarcia przy użyciu jego danych osobowych fikcyjnej umowy pożyczki w dniu 28 października 2013 r. z bankiem (...) na kwotę ok. 1.100 zł.

/okoliczność niesporna, vide – potwierdzenie złożenia zawiadomienia – k. 28/

W dniu 7 grudnia 2017 r. Komisariat Policji w G. – R. na podstawie art. 322 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie doprowadzenia w nieustalonym czasie i miejscu do niekorzystnego rozporządzenia majątkiem M. S. poprzez posłużenie się jego danymi osobowymi przy zawieraniu umowy pożyczki nr (...) z F. Bank, wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

/postanowienie z dn. 07.12.2017 r. wydane w sprawie o sygn. RSD 786/17/

W dniu 12 grudnia 2017 r. (...) z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego o nr (...), w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 28 grudnia 2016 r. od F. (...) z siedzibą na Malcie wierzytelności względem dłużnika M. S., wynikającej z umowy pożyczki gotówkowej na kwotę 1.163,26 zł, w tym należność główna 600 zł, koszty udzielenia pożyczki w kwocie 480 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 83,26 zł.

/okoliczność niesporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 6/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy ustalony został na podstawie dokumentów przedstawionych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony.

Pozwany kwestionował obowiązek zapłaty żądanej przez powoda kwoty wobec braku wykazania istnienia roszczenia. Pozwany wskazywał na fakt zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa na jego szkodę, polegającego na posłużeniu się jego danymi osobowymi przy zawarciu umowy stanowiącej podstawę żądania pozwu.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że nabył on przedmiotową wierzytelność od F.(...). Poza częściowym wykazem wierzytelności oraz zawiadomieniem sporządzonym przez nabywcę wierzytelności, powód nie złożył żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje. Załączone do pozwu kserokopie bez poświadczenia przez r.pr. lub notariusza nie są dokumentami, ani ich odpisami i nie mogą być w sprawie dowodami /por. art. 245 k.p.c./ Strona powodowa mimo iż wskazała, jakiej kwoty się domaga, nie przedstawiła żadnych dowodów, które mogłyby stanowić o zasadności roszczenia. Należy wskazać, że powód załączył jedynie częściowy wykaz wierzytelności stanowiący załącznik do umowy cesji, jednakże, wbrew stanowisku powoda, dokument ten nie może dowodzić istnienia roszczenia. Do pozwu powód nie dołączył umowy o pożyczkę, która pozwalałaby na zweryfikowanie istnienia obowiązku zapłaty przez pozwanego kwoty zaległości i jej wysokości. Należy nadto wskazać, że umowa cesji nie stanowi dowodu, iż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu rzeczywiście istnieje. Stosownie bowiem do treści art. 516 zd. 1 k.c. „zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje”. Umowa cesji nie stanowi więc sui generis dowodu, iż wierzytelność nią objęta istnieje, może jedynie skutkować odpowiedzialnością zbywcy w sytuacji, gdy wierzytelność

ta mu nie przysługuje. Przedstawienie więc częściowego wykazu wierzytelności stanowiącego załącznik do umowy przelewu wierzytelności nie zwalniało powoda od obowiązku udowodnienia istnienia roszczenia. Strona powodowa nie sprostала temu obowiązkowi.

Zważyć należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu – o której strony powodowej reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika Sąd nie miał obowiązku pouczać – strona, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązana jest fakt ów wykazać. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. „ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne”. Ponadto, zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w razie nieuzasadnionej bierności strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 720 § 1 k.c. a contrario oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda,
3. akt przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.